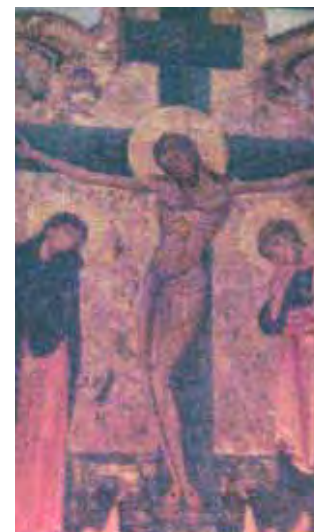

Mūsų Viešpats pasirodo

ŠVENTAJAM TOMUI AKVINIEČIUI

1224–1274 M.

Savo teologinės brandos metais, nuo 1269 iki 1272 m., šventasis Tomas Akvinietis buvo pakviestas į Paryžių, kad išspręstų sudėtingą Eucharistijos sakramento prigimties klausimą. Prieš pradėdamas rašyti, šventasis nuėjo į bažnyčią pasimelsti ir tada parašė dabartinį tekstą. Kai darbas buvo baigtas, Tomas Akvinietis grįžo į bažnyčią ir būtent tada jam pasirodė Viešpats Jėzus, kad patvirtintų jo raštų teisingumą.

Stebuklą sudaro tai, kad Nukryžiuotasis atgijo, kad patvirtintų šventajam Tomui, jog jo raštai buvo teisingi.

Giovanni Francesco Barbieri (Guercino). „Šventasis Tomas Akvinietis rašo, angelų padedamas“ (1662 m.)

Šv. Dominyko bažnyčia Neapolyje, Italijoje

Dirbdamas profesoriumi Paryžiuje, šventasis Tomas atsidūrė tarp Sorbonos universiteto profesorių, besiginčijančių dėl Eucharistijos sakramento. Nesutarimas vyko dėl dviejų dalykų: a) jei juslės jaučia vadinamojo „akcidenso“ buvimą, pavyzdžiui, spalvą, skonį, kietumą ir kiekį, tai būtų konkreti tikros ir realios eucharistinės duonos bei vyno tąsa; b) tikėjimas patvirtina, kad sakramente egzistuoja Kristaus Kūnas ir Kraujas, o tai akivaizdžiai prieštarauja pirmajai teorijai. Vieni Paryžiaus teologai vadovavosi objektyvia teorija, kiti - tikėjimo tiesomis. Jie nusprendė atsiklausti šventojo Tomo, kuris garsėjo filosofine inteligencija ir teologiniu šventumu. Šie vyrai paprašė šventojo išsakyti savo nuomonę, kad jo teologinė išmintis taptų taisykle, kuria reikėtų vadovautis. Tada Tomas, kaip paprastai darydavo, susitelkė į maldą ir

kontempliaciją. Jis meldėsi su dideliu užsidegimu bei atsidavimu. Netrukus po to greitai, trumpai ir aiškiai užrašė tai, ką šventojo protas sugebėjo suprasti ir ką Viešpats įkvėpė jį parašyti. Grįžęs į bažnyčią, jis nuėjo prie altoriaus, padėjo užrašytus atsakymus priešais Nukryžiuotąjį ir meldėsi: „Mūsų Viešpatie Jėzau, iš tikrųjų amžinai esantis šiame Švenčiausiąjame Sakramente, prašau Tavo padėti man suprasti Tavo tiesą ir sugebėti perduoti ją visiems be jokių klaidų. Todėl meldžiu Tave, o Viešpatie, suteik man šią malonę: jei tai, ką parašiau apie Tave ir su Tavo palaiminimu, yra tiesa, padaryk, kad galėčiau tai viešai sakyti ir mokyti. Jei, priešingai, parašiau ką nors, kas neatitinka apreikštosios tiesos ir yra svetima šio sakramento slėpiniui, sustabdyk mane nuo išvadų, galinčių nukrypti nuo katalikų tikėjimo.“

Tai buvo nuolanki teologas,

kuris supranta, kad turi reikalą su dalykais, daug aukštesniais už jį patį, ir kad jam tenka didelė atsakomybė prieš savo tautą, malda. Tėvui Reginaldo, jo sekretoriui ir kitiems broliams pasisekė stebėti šventąjį Tomą, kai jis giliai meldėsi. Staiga pasirodė Kristus, mostelėjo ranka į šventojo Tomo raštus ir tarė: „Tu gerai ir teisingai parašei apie mano Kūno sakramentą, taip pat išsprendei tau užduotą klausimą. Toks tiesos supratimas išlaiko ją, kol žmogus gyvena žemėje.“ Tai išgirdęs, Tomas, pilnas džiaugsmo ir dėkingumo, nusilenkė ir atsiklaupė prie altoriaus priešais mūsų Viešpatį.